

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Fratribvs de Balneolis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

possidere monstraret, mandantes ipsum per eundem Abbatem, cum dictum comitatum visitat, in suis Ecclesiis procurari. Petebat insuper deputatam quartam fabricæ sibi restitui ad Ecclesias reparandas. Capellas in villa subuleorum & sancti Ladislai de Fizgoi destrui postulans, tamquam sine auctoritate ac consensu Episcopi diocesani constructas, & petens Ecclesiam de Keurishyg, in qua sibi dictus Abbas spiritualem jurisdictionem usurpat, Ecclesiam etiam de Thapey, in cuius possessione ipsum fuisse idem Abbas confessus fuerat, repetebat. Reconciliationes etiam pœnitentium & ordinationes clericorum ad se asserens pertinere, humiliter postulabat ut chrisma, oleum sanctum, & alia ecclesiastica sacramenta Capellani & homines sancti Martini in Vesprimensi diocesi constituti ab eo tamquam à suo diocesano perciperent, sibi cognitiones causarum spiritualium relinquendo. Nos autem intellectis per venerabilem fratrem nostrum Huguolinum Hostiensem Episcopum, quem partibus concessimus auditorem, quæ proposita fuerant coram eo, objectiones propositas ab Episcopo contra privilegia prædictorum Paschalis Papæ ac sancti Regis Stephani, quibus Abbas sufficienter respondit, invalidas esse decrevimus, ut eis non obstantibus privilegia ipsa valida reputentur, si authenticum prædicti Regis tale repertum fuerit quale nobis rescriptum ipsius sub bulla carissimi in Christo filii nostri Hungarorum Regis illustri extitit præsentatum. Quantum tamen ad fundandam intentionem Abbatis proficiat opportuno tempore decernemus. Interim autem nihil circa statum monasterij secundum perceptionem decimarum, quam idem monasterium possidet, immutetur. Chrisma verò, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, Clerici Ecclesiarum vel Capellarum ipsius monasterij quæ sunt in Vesprimensi diocesi constituta à Vesprimensi Episcopo postulabunt, siquidem catholicus fuerit & gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, & ea gratis & sine pravitate aliqua voluerit exhibere. Alioquin ab alio quem maluerint catholico præfule suscipiendi ea liberam habeant facultatem, sicut in privilegiis prædicti Paschalis & bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessorum nostrorum perpeximus contineri. Non obstante privilegio Clementis Papæ, * qui mentionem non fecit

Tom. II.

de prædictis prædecessorum suorum privilegis, sed de privilegio sancti Stephani Regis, cui, quantum ad hoc capitulum, per saepatos Romanos Pontifices extitit derogatum, præsertim cum ipse Clemens privilegium illud concesserit salvis institutionibus, non solum Romanæ Ecclesiæ, sed ipsius etiam Legatorum. Nec obstante præscriptione quam idem Abbas in suum subsidium opponebat: quia si consummata erat præscriptio quando Abbas sancti Martini ab Alexandro Papa privilegium impetravit, juri præscriptionis renuntiasse videtur, præsertim cum coram nobis privilegio illo sit usus quod suæ intentioni, quantum ad hunc articulum, contradicit. Si verò nondum * consummaverat præscriptionem, sed erat in præscribendo post impetratum huiusmodi privilegium, bonam fidem non habuit, & ideo secundum canones non præscripsit. Ceterum interdictos vel excommunicatos Vesprimiensis Episcopi prædicti Clerici studeant evitare, ac parochianos Ecclesiarum ad eundem Episcopum pertinentes contra voluntatem ipsius ad divina officia non recipiant, nec illis impendant ecclesiastica sacramenta. Super ceteris autem quia nobis non potuit fieri plena fides, per apostolica vobis scripta mandamus quatinus recipiatis testes quos partes duxerint producendos, & tam attestaciones quàm alias prolationes earum fideliter redigatis in scriptis, easque nobis sub vestris sigillis dirigere procuretis, præfigentes eis terminum competentem quocumque ipsi nostro se conspectui repræsentent sententiam auctore Domino recepturæ, Testes autem qui ab utraque parte fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam cessante appellatione cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani v. Non. Martij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

PRIORI ET FRATRIBVS
de Balneolis.

I Vltis petentium desiderio dignum &c. usque effectu prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, domum & redditus à nobili viro Herveo Comite Nivernensi pia vobis liberalitate collatos, sicut eos iuste ac pacifice possidetis, & in litteris ejusdem Comitis ac

G G g g

villegiis prædecessorum suorum non extitit derogatum, cum de ipsis nullâ fecerit mentionem, præsertim cum &c.

* In quart. coll. consummata erat præscriptio.

Epif. 8. Confirmat eorum boua.

In quart. coll. per quod præ-

nobilis mulieris Mathildis Comitissæ uxoris suæ noscitur contineri, vobis & per vos domui vestræ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani Non. Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

EPISCOPO MAGALONENSI.

*Epist. 9.
Ut de terris in
comitatu Melgorij
cognoscat.*

Sicut dilectus filius Iohannes Buccados nobis conquerendo monstravit, quidam potentes super proventibus & rebus aliis suis in comitatu Melgorij, quos legitime possidet & quietè, ipsum sine causæ cognitione intendunt nequiter aggravare. Cum igitur iurisdictio terræ illius ad nos nullo pertineat mediante, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus vocatis qui fuerint evocandi, & auditis hinc inde propositis, quod iustum fuerit appellatione remota decernas, faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari, nullis litteris veritati & iustitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Datum Laterani vii. Idus Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

ABBATI ET PRIORI

*sancti Victoris, & magistro G. Cornuo
Canonico Parisiensi.*

*Epist. 10.
De corpore B.
Lupi Archiepiscopi Senonensis.
Vide chronicon
S. Petri Vtvi
pag. 726.*

Dilecti filij Abbas & conventus sanctæ Columbæ Senonensis nobis conquerendo monstrarunt quòd licet in Ecclesia sua totum corpus beati Lupi confessoris Archiepiscopi Senonensis unà cum capite requiescat, sicut per authenticum bonæ memoriæ Hugonis Senonensis Archiepiscopi, qui convocatis quibusdam Episcopis, & clero & populo adunatis, ipsum corpus ac caput omnibus astantibus demonstravit, evidenter apparet, Abbas tamen & monachi sancti Petri vivi Senonensis in ipsorum gravamen per prædicatores suos caput & quædam membra confessoris ipsius esse apud quendam prioratum suum, videlicet sanctum Lupum de Nando, per episcopatus longè latèque diffusos faciunt publicè nuntari, quod siquidem est à veritate penitus alienum. Quia igitur falsitas tolerari non debet sub velamine pietatis, discretionis vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus memoratos Abbatem & monachos ut ab huiusmodi præsumptione desistant auctoritate nostra moneatis attentius & efficaciter inducatis, ipsos ad hoc, si necesse fuerit, per censuram

ecclesiasticam appellatione remota cognita veritate cogentes, cum nec saluti nec famæ congruat eorundem quæstum acquirere de prædicatione mendacij. Nullis litteris veritati &c. à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani xi. Idus Martij, pontificatus nostri anno decimo quinto.

MORIMONTENSI ET SANCTI

Stephani Divionensis Abbatis Lingonesis diocesis, & majori Archidiacono Lingonesi.

Venerabili fratri nostro Bisuntinensi Archiepiscopo & dilecto filio procuratori nobilis viri Comitis Stephani benignam audientiam concedentes, intelleximus evidenter per ea quæ fuerunt nobis proposita & ostensa quòd litteræ illæ quæ dilectus filius sancti Sequani & de Accio Abbatibus & Priori Cisterciensi super absolutione ipsius Comitis sub nomine nostro fuerunt exhibitæ, sicut in eorum litteris citatoriis de verbo ad verbum erant insertæ, aut falsæ aut falsatæ fuerunt. Et certè si veras litteras accepissent, quales nos eis recolimus destinasse, formam earum in suo processu minimè observassent. Quare nos eorum processum decernentes irritum & inane, per apostolica vobis scripta mandamus quatinus litteras illas faciatis vobis per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo exhiberi, & inquiratis diligentissimè veritatem quis eas obtinuit vel exhibuit aut falsavit, tam litteras ipsas quàm inquisitionem super his veritatem nobis fideliter transmissuri, ut ad huiusmodi puniendum excessum, sicut procedendum viderimus, procedamus. Latam autem in prædictum Comitem excommunicationis sententiam ab Archiepiscopo memorato & interdictum positum in terram ipsius mandetis inviolabiliter observari donec de damnis & injuriis præfato Archiepiscopo ab eodem Comite irrogatis inquisitione plenius & cognita veritate, faciatis satisfactionem congruam exhiberi, & sic demum præfatas sententias juxta formam Ecclesiæ relaxantes, audiat si quid inter eos remanserit questionis, & appellatione remota mediante iustitia decidatis, facientes quod decreveritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Testes autem &c. usque subtraxerint, per censuram eandem cessante appellatione cogatis veritati testimonium perhibere. Quòd si non omnes &c. usque exequantur. Datum Laterani xii. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno decimo quinto.